

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

v ediciji je moč.

«EDINOST» izhaja 2 krat na teden vsako sredo in soboto o poludne. Cena za vse leto je 6 gl., za polu leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Borlet in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročnice, reklamacije in inserate prejema Opravištvu, via Torrente, «Nova tiskarna».

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu «via Torrente». «Nuova Tipografia» vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznanih in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Po deželni zborih.

V.

V poprejšnjih člankih smo omenjali lanske deželnozbornske dobe v tužnej Istri; omeniti nam je zdaj še drugih dež. zborov, v katerih so zastopani Slovenci ali v večini, ali v manjšini. — Tržaški deželni zbor ni imel lani nobenega zasedanja, in tudi ko bi ga bil imel, bilo bi ostalo to brez vsakega pomena. Za Slovence v Trstu in okolici, posebno po zadnjih volitvah v mestni in dež. zbor, nastopili so še bolj ozbiljni časi, ker čaka jih preganjanje od Lahonov, patrijotov in, kakor se vidi, tudi od tiste vladne strani, ki je izdala parolo o panslavizmu tržaških slovenskih krogov. Dela se na vse načine, da bi se našega okoličana demoralizovalo; — ali uprav ta nakana se bode maščevala nad nje začetniki, in ako je Slovenec uže dosedaj mnogo pretrpel, pretrpi in prebije tudi takozvano cikorjaško dobo, o katerej bomo imeli priliko pozneje obširneje govoriti.

Govoriti nam je nekoliko več o goriškem dež. zboru, kateri je bil letos še precej delalen. Obravnaval je ta zbor lepo vrsto gospodarskih predlogov, sklenol nekatere koristne zakone in pokazala se je posebno mej slovenskimi poslanci zbora neka energična delavnost. Kar pa je največ vredno, to je spravoljubnost, katera je vladala ves čas zadnjega zasedanja mej slovenskimi in italijanskimi poslanci. K temu pa dosti pripomore številno razmerje zbornikov, kajti v goriškem zboru skoro ni mogoče, da bi ena stranka drugo majorizovala. — Da ne bi bilo na ital. strani par advokatov, ki radi ribarijo v kalnej vodi, gotovo bi imeli na Goriškem izvedeno enakopravnost v šoli in uradu, in bi bile denes srednje šole v Gorici uže urejene na narodnej podlagi. Kar pa še ni, to more v nekaterih letih

postati; tega se je nadejati od slov. poslancev v goriškem zboru, kateri imajo v svoji sredi jako rodoljubne, delalne in energične može in za katerimi stoji v podporo in vestno kontrolo po večini politično zrelo in narodno popolnoma zavedno ljudstvo.

Letošnje zborovanje goriškega zbora pomenja na vsak način napredek v porazumenju in rešenju narodnostnega praskanja, da bi ga le v takej meri mogli zaznamovati v Istri in Trstu, kder je vsako sporazumenje skoro nemogoče postalo in ni sploh na njega misliti, dokler vlada sama ne podpre tlačanov Slovencev in Hrvatov.

Ako pa smo konstatirali glede goriškega zbora še precej ugodno razmerje, konstatovati nam je z še večim veseljem nenavadno in uspešno delavnost kranjskega zbora, ki je v kulturnem pogledu prevažen tudi za vse druge slovenske pokrajine. Nad 2 meseca je zasedal lani in letos kranjski deželni zbor; v dolgih sejah je natančno razpravljajl skoro v prvi vrsti prometne zadeve; uredil je namreč vse važnejše ceste, dovolil svote za grajenje novih in popravo ali predelovanje starih cest, v tej zadevi se je v resnici opozovalo sistematično in dobro premišljeno delovanje. — Kar pa je še več, zbor je tudi storil potrebne korake za izvršitev raznih železnic, katere bi deželo s pridnim prebivalstvom, kakoršno je Kranjsko, v kratkem povzdignole do velikega blagostana. — Zbor je omogočil, se zdatno podporo, da se bo gradila železnica iz Ljubljane v prijazni Kamnik, potem je storil potrebne korake, da bi se gradila Dolenjska železnica, ki je gotovo posebnega pomena, in prav enake korake je storil za podaljšanje Rudolfove proge do morja, to je za zvezo Divača skoz Razdrto z Loko. Mnogo se je zbor pečal s šolskimi zadevami in posebno z uredbo plač

učitelstva; dovo il je Ljubljanskemu mestu nov statut in osnovo mestne hranilnice; briga se je za zboljšanje zdravstvenih razmer v deželi; skrbel je tudi za povzdigo ljudske morale posebno s tem, da je sklenol postaviti proti žganjepitju in pa proti Ciganom. Uredil je somenjske zadeve in sklepal tudi o novem dež. volilnem redu itd. s kratka: vsak nepristranski človek mora priznati, da so narodni poslanci kranjskega deželnega zbora v zadnjem zasedanju pod vsakim pogledom ne le storili svojo dolžnost, temuč tudi z veliko požrtovalnostjo skrbeli za povzdigo blagosti v kranjske deželi.

Da pa je bilo vse to mogoče, temu se je tudi dosti zahvaliti zboljšanju razmer mej dež. vlado in slov. dež. poslanci kranjskimi. — Ponehala je jeza in napetost proti dež. predsedniku in dala je prostor treznejemu postopanju, in to je prineslo blagodejen sad in ob enem dokaz, da le tam more napredovati vsaka stvar, kder zastopa vlado pošten, za ljudsko blagost navdušen državnik, kakoršnega poznamo v sicer na zunaj bolj skromnej, ali toliko več delalne osebi barona Winklerja, in kder je mej tako pošteno vlado in večino ljudskih zastopnikov prava, lepa harmonija.

Mi smo tega razmerja na Kranjskem želeli uže tistikrat, ko je v nekaterih krogih strast nekoliko ovirala jasen pogled v bodočnost; prišlo je in mi se ga srčno veselimo želé, da bi bilo dolgotrajno; vsaj mora tudi na nas druge manj srečne Primorske Slovence le ugodno vplivati. Govoriti nam je konečno še o štajerskem in koroškem zboru. V prvem so se Slovenci poslanci večkrat krepke oglašili za pravice slovenskega naroda; ali njim se skoro tako godi, kakor hrvatskim poslancem v Istri, ali pa slov. v Trstu; pri vsem tem pa imajo več upanja, da v šolah in uradih dose-

žejo vsaj nekoliko enakopravnosti, kajti slovenski poslanci v štajerskem zboru imajo za seboj jako zavedno ljudstvo, ki tudi materijalno dobro stoji in omenjeni poslanci in drugi voditelji so tudi energični i delalni dovolj, da se je nadejati od njih vedno boljših uspehov.

Tako pač ne moremo trditi o zastopstvu koroških Slovencev v dež. zboru celovškem; saj par glasov proti koroškim pangermanom v dež. zboru čisto nič ne izda. — Tam je glas Slovencev še veliko bolj zamorjen, nego pa v Istrskem zboru. Tolažljivo je gledé koroških naših bratov le to, da so se tam vendar začeli množiti na narodnem polju delalci, kateri vzbujajo narodno zavest mej ondotnimi Slovenci in da ta zavest mej Koroškimi Slovenci v obče napreduje.

Toliko o delovanju nam bližnjih zborov z dostavkom, da je vlada ta pot vendar pripoznala več važnost tem korporacijam, nego poprejšnja leta, ko se jim je dovolilo le par tednov za obravnavanje deželskih zadev, kar je tudi dobro znamenje za boljšo prihodnost.

Tudi ne smemo neomenjeno pustiti, da so se v českem zboru vršile jako važne razprave, ki so merile na konečno poravnavo preprirov mej avstrijskimi narodi, vsled česar se more zadnje zasedanje dež. zborov zaznamovati kot morebitno zdatno približanje k enakopravnosti in miru v naši državi. Bog daj, da ne bi se varali!

O poljskem prašanju.

Irridenta na Primorskem in «liberalni» Nemci v Avstriji sta si tako podobni kakor krajcar krajcarju. Smoter njene politike je enak — prva škeli čez mejo, druga dela prav isto; vrana vrani ne sklijeje očí — tako tudi se ti Irridentovci ne sprjo mej sabo, ampak hodijo ista pota ter si tako rekoč drug drugemu roko podajejo. Kakor imajo v Trstu in drugih primorskih mestih

PODLISTEK.

Málavikâ in Agnimitra.

Indijska drama Kálidâsova.

Na slovenski jezik preložil

dr. Karol Glaser.

(Dalje).

Kralj.

Prenaglit se nočem; vendar pa me bobnov glas naganja prav trdó. Dozdeva se mi: «To je glas želja, ki je na potu uže vresničujoa».

(Vsi odhajajo).

(Konec pr. ega dejanja).

Drugo dejanje.

(Koncert je urejen. Pokažejo se kralj, sedeč na stolu, kraljica, Vidušaka, Kausiki in spremstvo po svoji dostojanstvenosti).

Kralj.

Prečastna, kateri izmed učiteljev naj nam prvi pokaže s o j poduk?

Parivárdžikâ.

Bi ne dohajala prednost Ganadasu, ker je stareji, inace sta si enaka po vedenosti in po s ojem dostojanstvu.

Kralj.

Maudgalja, naznani, potem pa opravljaj svoj posel.

Dvornik.

Kakor zapo eduješ, kralj.

Ganadasa.

Igra Sarmište ima štiri dele, takt pa v sredini. Blagovoli pazljivo zasledovati predstavo štirih delov.

Kralj.

Iz spošto anja do učitelja bom pazljivo poslušal.

Ganadasa (odide).

Kralj.

Mudi se draga mi Malavika

Se v oblačilnici in moje pa

Okó solzi se in želi zastor

Predreti, ki zakriva ljubico.

Viduška.

Blizo je méd za tvoje očí, pa tudi muha ni daleč, pazi tedaj.

(Malávikâ nastopi; učitelj je skrbel za to, da se njeno lepo telo vidi).

Viduška.

Glej, glej, podoba njena ne prekosi njene lepote.

(Kralj za se)

V podobi ko sem videl jó, sem bal

Se zlo, da tako lepa pač ne bo;

Prepričan pa sem zdaj, da je slikár

Pogodil spretno ni, da je šušmar.

Ganadasa.

Ne boj se, dete moje, pogum velja.

Kralj (za se)

Lepoti njeni ugovarjati

Mogoče ni, popolna je celo.

Okroglosti kakor na jesen

Prekrasna luna, gleda me lepo

Čarobno dvigajo se polne prsi,

Okrogle roke kažejo ti, da

Kot riba v bistri vodi zdrava je.

V sredini šibko kakor jelko tanko

Kipeči boki krasijo mičnó!

Lepote je uzorne, da celo

Učitelj plesa, izbirljiv zeló

Izmisliti ne more lepše si.

Malávikâ (glas si izbravši zapoje to le osmerovrstno kitico).

Zakaj, o sree moje hrepeniš

Po ljubčeku predragem, ki ga ne

Dobiš nikdar; pa vendar levo mi

Okó utriplje polno nade zdaj!

Oh, dolgo dolgo že želela sem

Ga videti, objeti, ga slastno!

Popolno sem udana te, gospód,

Izpolni sladko, dragi, mi želje.

Giblje se in kreče, kakor ugaja petju).

Viduška (tibo k kralju).

S to osmerovrstno kitico se ti nekako ponuja, prijatelj moj.

Kralj.

Tako stoje najine srčne zadeve; kajti

Namesto da bi nežna deklica

Prav prosto bi bila povedala:

«Veruj mi dragi da te ljubim iz

Sreca» je s kretanjem mi morala

Naznaniti ljubav; na tak način

Mladenču le odkrije se sree,

V nazočnosti Dharinije kako

Inace bi mi razodela se?

(Malávikâ bože po dokončanem pevanju oditi).

Viduška (Ganadasi).

Čekaj malo. Pri predstavi se je nekaj pozabilo; po tem hočem vprašati.

Ganadasa.

Ko opravičim svoj poduk, potem slobožno odideš.

Malavika (vstane).

Kralj.

Zapestnica še majo se na levi,

Na polno bedro ki upira se;

Desnica pa visi joj omahlela

Enaka ovijalnici iz njame*)

Očé povešene so joj na tla,

Kjer z levim palcem ročice rahla;

Kot srevá ravno pa je nje telo

Plesoča ni tako ugajala (mi prijala).

Kraljica.

Saj vender ne uvažuješ besede Ganatamove.

Ganadasa.

Ne tako. Ker mu kralj skazuje zaupanje, sklepam, da mora biti Gautama bistroumen; glej:

Neumnež zbistri se, če s pametnim

Občuje, in dobi duševno luč;

Tako se tudi čisti kalna voda,

Če vanjo vržeš le kataka*) sad.

(Obrnen k Vidušaki). Poslušajmo, kaj nam ima gospod povedati.

Viduška (Ganadasa pogledavši).

Vprašaj najpoprej Kausikijo; potem ti hočem jaz povedati, kar sem zapazil.

*) Se inace tudi prijangu imenuje.

*) Kataka se imenuje drevo, Strychnos potatorum, čegar sad se v to porabi, da se vodo očisti, treba je samo posodine stene od znotraj z njim namazati. (Dalje prih.)

laški neodrešenci svoja gnjda, kder ku-
jejo svojo Avstriji nasprotno. Itko, raz-
trošajo jo po svojih umazanih številah ter
uboga ljudstvo slepe in deževno svoje,
enako imajo liberalna avstrija. Nemci
v prvih avstrijskih mestih svoja prebiža-
lišča, svoje po židih uredovane in vzdr-
ževane liste, v katerih sikajo proti drugim
mnogobrojni narodom pod habsburškim
žezlom živečim, oboževajo istočasno ma-
lika Bismarcka ter v nebo povzdigovaje
nemško državo. Avstrija jim je zadnja
stvar, njen vladar komaj omembe vreden,
druge narodnosti v Avstriji so jim trn v
peti, uboga raja, neolikana in potrebna
nemške »visoke« kulture. V Avstriji mora
vladati samo Nemec! to je njih gesto in da
to svojo smer dosežejo, poslužujejo se
najnevarnejših činov, bujskanja, rabuk,
zatoževanja, škandalov in vednega zasra-
movanja ubogih Slovanov, ki so Avstriji
podležni.

V zadnjem, v zasramovanju in zati-
ranju Slovanov, res so si nemški in laški
neodrešenci bratje, nič manj pa ne v svojih
idejah in nasprotju proti Avstriji, kajti,
kakor hrepene naši laški sosede po zje-
dinjenju s presrečno zemljo »del sis, enako
hrepene tudi avstrijski fakijski Nemci
po srečnem nemškem »rajhu«, kder bodo
brez strahu pevali svojo nacionalno pesem
»Die Wacht am Rhein« — pod »ko-
mando« trilasatega kancelarja.

V to svrhu rabe, kakor smo rekli,
vsakovrno sredstvo in najpogostejše in naj
bolj škandalozno. Kako je uže to rovarstvo
proti Avstriji zatroseno v lasti mej mla-
dino, na srednjih in višjih šolah se učečo,
kažejo nam razna društva, koja sklopljajo
po raznih mestih in osobito v avstrijske
prestonici nemški »burši«. V takih druš-
tvih, ki navidezno imajo namen braniti in
gojiti nemško narodnost, tira se Avstriji
sovražna politika, habi in z Avstriji na-
sprotnimi čuti napolnjuje mladina in pri-
pravljajo se razni škandali, ki se potem
v javnost zanesejo.

Eno takih društev je n. pr. nedavno
ustanovljeno domoljubno društvo na Du-
naju živečih nemških podanikov, imenom
»Niederwalle«, kojega samo ime zadostno
označuje; to društvo ima neki uže nad
700 udov.

Kake poslance vedo tudi v zbornico
pošiljati, da tam nereda vzbujajo, zadosti
je, da omenimo dr. Pickerta, ki je zadnjič
tako navdušeno v poslanske zbornice jel
v nebo kovati — malika Bismarcka, da si
meni, da se nahajaš v kakem nemškem
zboru in ne v avstrijskem, v prestolnici.

Kdo ne bi očital rahlost avstrijske
vladi, ki pripušča, da se v njenej sredi
take reči gode? Se celo Bismarku samemu
bi moralo se to teptanje in zlorabljenje
njegovga imena gnusiti; in vendar avstrijs-
ska vlada to trpi.

Ali namenili smo se govoriti o poljskem
prašanju in zabreli smo v opisovanje ža-
lostnih odnosov avstrijskih. Stori-li smo
pa to iz tega namena, da tudi iz tega
nekoliko razvidimo, kake baže mož je oni
Bismarck, kojega sedaj vse imenuje in
kateri je prav za prav nadvladar
evropski, ki je vlasti vjel v kletko
— znano — berlinsko pogodbo ter sedaj
z njimi samovoljno in oblastno postopa,
vodeč jih za nos v koristi lastne dežele.

Ta, takozvani železni kancelar, vedel
si je pridobiti velicega vpliva v vseh
evropskih kabinetih ter opomoči lastne
dežele v Nemški, v kateri uže dolgo let
neomejeno vlada. Njegova mora veljati,
naj stane kar hoče, in v tej svojej pre-
stnosti in pretiranej domo- in narodoljub-
nosti moramo iskati tudi izvora pre-
njanju Poljcev v vzhodnej Pruske in iz
Poznanjskega — iztiranje kojih v nebo
kliče osveta, ali do zadnje ni še prišlo in
teško i pride.

Ni nam treba ponavljati in vnovič
opisovati grozovitih okrutosti, ki so se
tedaj godile; veliko blagostojnih družin,
ki so v deželi, trpeli mu kancelarju podvržene,
posedovale obširna posestva, moralo je
tedaj meni nič tebi nič čez mejo — če
prav se nikoli niso vtikali v politiko ter
toliko manj proti svojej vladi slabih na-
klepov delale. Tako je ukazal državni
kancelar! bil je odgovor pruskim žandar-
jem, ki so jih čez mejo tirali. Mnogo takih
izgnancev se je preselilo v Ameriko v za-
vesti, da jih bode vsaj odurni kancelar na
miru puščal. Kde naj iščemo uzroka tej
prečudnej politiki, ki donesa pogubo na-
rodov, tira jih iz dežele, posestva jim ropa?

Kakor smo uže rekli, menda največ
v oholosti Bismarckov-j, ki misli sedaj,
da je res sam gospodar Evrope ter da je
prav storjeno, kar on stori — naj si bode
to i najbolj v nebo vpjodi zločin — kajti,
kako naj nazivamo drugače nego politični
zločin to samozavestno iztiranje iz dežele
povsem mirnih prebivalcev, ki v tej deželi
delajo ter težke davke plačujejo? V svojej
prebrisanej glavi Bismarck gotovo misli:
noben mi ni kos, jaz imam vse v pesteh,
torej delam kakor hočem.

Meniti je bilo začetkoma, da bodo
druge sosednje velevlasti tudi njemu enako
činile in res je bilo slišati o odpovedanju
služb pruskim podanikom na Ruskem
živečih, ali vse je kmalu potihnilo in nikdo
se menda za te grozovite krivice več ne
meni — Bismarck pa svojo politiko na-
daljuje in vedno nove krivice ubogemu

poljskemu ljudstvu v Zahodnej Prusiji in
na Poznanjskem živečim učinkuje.

(Dalje prih.)

Deželni zbori.

Kranjski.

(XIX. seja, 11. januarja.)

Sešlo se je vendar še le ob 11.10 uro
toliko poslancev, da je mogel g. deželni
glavar pričeti zborovanje. Najprej je posla-
nec Murnik vtemeljeval svoj včeraj izro-
čeni predlog z številkami. — Konečno
predlaga, naj se njegova resolucija takaj
vzame v pretres, kar zbornica sprejme.

Za njim govori poslanec Faber in tudi
s številkami omenja, da je vožnja za kub.
meter leša od Kočevja do Trsta 211, kraj-
carja dražja, kakor pa iz Galicije do Trsta
(čujte, čujte!).

Dalje govori še Šuklje o železnični
politiki in zlasti povdarja, da ne bo za-
dostovalo Rudolfove železnice potegniti do
Trsta, ampak da jo bo treba zvezati tudi
z južno-vzhodnimi železnicami na Hrvat-
skem in v Bosni doli do Soluna. Z zvezo
s Trstom bi pač pridobil Trst, Ljubljana
pa bi bila na stran potisnena in bi zgu-
bila, kar nihče izmed nas ne želi. Od po-
slanca Murnika nasvetovana resolucija se
potem sprejme soglasno.

Poročilo deželnega odbora, da je ob-
čini Ihanski dovolil razdelitev pašnikov,
vzame se na znanje in se posledodno do-
tični odlok deželnega odbora odobri.

Glede vravnovanja Krke deželni zbor
po nasvetu gospodarskega odbora pritrdi
predlogu poslanca Šukljeta, ki ga je bil
stavil v eni prejšnjih sej.

Prav tako se je sprejel predlog ba-
rona Schwegelnja glede obravnave letnem
poročilu.

Poročilo deželnega odbora o raznih
lani sklenjenih postavah se vzame na
znanje.

Prošnja podobčine Jeseniške za pod-
poro vsled škode, ki jo je ljudem napra-
vila povodenj, se izroči deželnemu odboru,
da preišče škodo in privoli primerno pod-
poro iz deželnega zaklada, potem pa
prošnja s priporočilom izroči deželnj
vladi, da morda tudi ona dovoli kako pod-
poro.

Vsled prošnje cestnega odbora v Kra-
njski gori se mu odpiše od lani dovoljene
predplače znesek 2500 glid. Ostalih 6000
glid. pa bode imel vrniti v desetih letnih
obrokih po 600 glid.; ob enem pa se ta
prošnja izroči slavni vladi s toplim pri-
poročilom, naj tudi ona lani hudo poško-
dovanemu okraju podeli kolikor mogoče
z latno podporo, da mu bode mogoče dolg
6000 glid. plačati in ostati brez dolga.

Prošnja St. Rupertske občine glede
prepovedi protih ženitev se ne more več
pretresati, ker je ta predmet deželni zbor
obravnaval uže v eni prejšnjih sej, glede
vravnave »Mirne« pa se izroči deželnemu
odboru, da jo uvaža in v prihodnjem
zasedanju deželnemu zboru stavi nasvete,
ki se mu bode zdeli primerni.

Na vrsto pride poročilo o združenji
nekterih parcel Šišenske občine in njih
združenja z mestom Ljubljanskim. Govo-
ril je prvi dr. Blaweis in dokazoval, da
bi bila ta ločitev škodi na škodo, da bi
zgubila mnogo dohodkov, da sicer pri-
pозна potrebe vrediti policijo, toda to naj
se zgodi potom porazumljenja med obema
občinama, zato predlaga, naj se postava
še ne sklene, ampak izroči v daljino obrav-
navo deželnemu odboru, ki naj v prihod-
njem zasedanju o nji poroča ter to postavo
vnovič predloži deželnemu zboru.

Ta predlog podpira poslanec g. Klun
in izreka pomislek, je li deželni zbor
kompetenten sklepati tako postavo ali ne.

Za postavo sta govorila poslanec Gras-
sell in poročevalec dr. Mošič, potem je
bilo glasovanje o predlogu Blaweisovem,
ki je bil pa zavržen ter je bila sprejeta
ta le postava:

Zakon

z dne s katerim se spremené
meje občini Spodnja Šiška v političnem
okraju Ljubljanske okolice in mesta Ljub-
ljanskega.

Po nasvetu deželnega zbora Svoje
vojvodine Kranjske ukazujem tako:

Člen I. Parcele št. 503. 503.1, 503.12,
504 505, 506 507, 508, 509, 510, 511, 512,
513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521,
522 523, 524 525, 526 527, 528, 529, 530,
531, 532, 533, 534.1, 534.12, 535.1, 535.2,
536.18, 536.9, 537, 538, 539, 540 541, 542,
543, 544, 545, 546, 548, 549, 550, 551, 552,
553, 554, 555, 497, 498, 499, 500 501, 536.11,
536.12, 536.3, 536.4, 536.5, 536.16, 536.7, 493,
494, 495, 496 547, 680, 681 682, 716, 717,
718.1, 718.2, 718.3, 719, 720, katere le-že v
seksi in davčni občini Spodnja Šiška
okraja Ljubljanske okolice, se izločijo iz
sekske občine Spodnješišenske in pripisejo
davčni občini »kapucinsko predmestje«
mesta Ljubljanskega.

Stroške tega prepisovanja plača mestna
občina Ljubljanska.

Člen II. Zvršiti ta zakon naroča se
ministroma notranjih reči in financ.

Deželni glavar potem ob poludveh
sejo pretrga in nadaljevanje njeno napové
za tretjo uro popoldne.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Cesar je 20. t. m. dopoldne sprejel
črnogorskega kneza, opoldne pa ga je
obiskal.

Vlada izdeluje zakonsko osnovo o
pridobitvi in zgubi avstrijskega državljan-
stva in predloži to osnovo državnemu zboru.

V poslanskej zbornici je 19. t. m. vlada
predložila zakon zastran razkosovanja
zemljišč srednje velikosti. Poslanec Ko-
picinski se je odpovedal svojemu mandatu.
Potem se je nadaljevala in končala raz-
prava o praško-Duhovej železnici in spre-
jela podrobna razprava z 166 glasovi proti
135. Odelkni svetovalec Wittsek je nagla-
šal, da obe črti raztegnite državno želez-
niško mrežo do mej in da bo s tem še le
mogoča enotna prometna in tarfina poli-
tika. Govorila sta še Steinwender in Magg,
poslednji je napadal trgovinskega ministra
in vlado. Minister Pino je z vso odloč-
nostjo od sebe odbil napade zadnjih treh
dni. Če levica ne odneha, naj tožbo vloži.

V proračunskem odseku je 18. t. m. tožil
poslanec Lorenzoni, da se na južnem Ti-
rolskem preveč govori nemški jezik. Poslanec
Bareuther pa je interpeliral naučnega mini-
stra, zakaj se je odstranila iz šolskih knji-
žic knjiga o nemških bitkah na Francoskem.
Lorenzoniju je odgovoril minister, da
nemške šole na Tirolskem vzdržijo in da
jih bode podpiral, ker jih obiskuje 85 od-
stotkov italijanskih otrok, če tudi niso
prisiljeni, tedaj je njihova potreba doka-
zana. Glede knjige »Deutsche Schlachten
gegen Frankreich« je minister odgovoril,
da se je ona res iz šolskih knjižnic odpra-
vila. Povod temu je dala sodna razprava
v Budejvicah, kder je ta knjiga nemcu
gimnazijalcu tako razvnela možgane, da
se je na ulicah dal zapeljati k razžaljenju
Njeg. veličanstva. Minister je storil le svojo
dolžnost, ko je z ozirom na ta dogodek
knjigo prepovedal. Minister bo v prihodnje
šolske knjižnice ostro nadzoroval i nikoli
ne bo trpel knjig, ki so spotikljive o do-
moljubnem, pravnem ali verskem oziru.

Obrtniški odsek je 20. t. m. začel raz-
pravljati zakon o zavarovanji delavcev pri
nesrečah. Najprej se je govorilo o uredbi
prihodnjih zavarovalnic.

Ogerska poslanska zbornica je 22. t.
m. sprejela proračunski zakon. Na neko
interpelacijo poslanca Ugron je ministerski
načelnik odgovoril, da njega ni bilo po-
treba na kromeriškem shodu, ker so mu
merodajni krogi zagotovili, da se pri shodu
obeh cesarjev ne bo govorilo o zunanjej
politiki in on določno oporeka temu, da
se je glede avstrijsko-ogerske in ruske
merodajni krogi zagotovili, da se pri shodu
obeh cesarjev ne bo govorilo o zunanjej
politiki in on določno oporeka temu, da
se je glede avstrijsko-ogerske in ruske
politike na balkanskem poluotoku kaj do-
ločilo, tega namena shod ni imel. Ne le
ogerska vlada, temuč vsi, ki vodijo avstrij-
sko-ogersko zunanjo politiko, trudijo
skrbno za to, da se mir ohrani; mir se
sicer ne more zagotoviti pri gibanju
raznih narodov, vendar se on trdno na-
deja, da se evropski mir ohrani, in sicer
ne zaradi zveze treh cesarjev, kakor neka-
teri menijo, ampak za to, ker vse evropske
velevlasti mir žele.

Vnanje dežele.

S črnogorskim knezom ko je bil ta v
Berolinu, imel je pogovor urednik časnika
»Kreuzzeitung«. Knez mu je rekel, da
niso utemeljene menitve, ki so se od več
strani izjavile zastran njegovega popoto-
vanja v Petersburg. Razmere črne gore
do vseh vlad so jako prijateljske, v zlasti
do avstrijsko-ogerske vlade. Tudi se ni
bati, da ne bi se ohranil mir. Res je sicer,
da ima pogodba mej Turčiji in Bolgarijo
nekatero točko, s katerimi ruska vlada
ni zadovoljna, ali trdno je upati, da se
nasprotja poravnajo mirnim putem. Knez
je uverjen, da se mirovno pogajanje mej
Srbijo in Bolgarijo ugodno izvrši.

O vzhodnjem prašanji imamo te le
važnije vesti: Bolgarski knez je 18. t. m.

v Plovdivu izjavil konzulom pri njihovem
sprejemu, da ima trdno upanje, da se ru-
meljsko prašanje ugodno reši in z Srbijo
sklene prijateljska zveza. — Iz Belgrada
se 19. t. m. poroča: Zastopniki Avstrijsko-
ogerske, Nemčije in Angleške so predvče-
rajnjem, Rusije, Italije in Francoske pa
včeraj ministerskemu načelniku Garašinu
na srce položili, naj Srbija, kolikor je v
njenej moči, stori za pospeševanje mirov-
nih razprav v Bukrešu, ter naj vsa druga
prašanja, posebno trgovinsko, na strani
pusti, da mirovnemu sklepu ne delajo te-
žave. Garašinin je odgovoril, da zavla-
danja ni kriva Srbija, ampak turška vlada,
katera je pustila Madjid pašo brez poobla-
stila, potem pa zahtevala naj on načrt mi-
rovne pogodbe, katero je izdelal, turškej
vladi v potrditev predloži. — Iz Carigrada
se 19. t. m. poroča, da je turška vlada od
ruske dobila naznanilo, da se ujema s
turško-bolgarsko pogodbo, vendar pa s to
predrugečo, da se izpusti točka o vojski-
nej pomoči. — Iz Aten se 19. t. m. poroča,
da se grška politika ne promeni, grška
vlada bo čakala; kaj sklenejo velevlasti o
vshodu, predno stori zadnji sklep. V
Atenah se misli, da se velevlasti polagoma
omeče. Mej Srbijo in Grško se dogovori
nadaljujejo. — Iz Belgrada se poroča:
Turški poslanec Kia-bej je prišel 17. t.
m. b. Garašininu ter v imenu turške vlade
izrekel željo, da se mir k malu sklene.
To je toliko lažje, ker razen prašanja o
vojnej odškodnini ni nobenega drugega
prašanja, ki bi delalo težave. Nadalje je
poslanec zahteval pojasnila o oboroževanju
ter svetoval srbskej vladi, naj vojsko raz-
pusti. Ta korak je srbsko vlado toliko
bolj osupnil, ker so isti dan zahtevali
poslanci Rusije, Italije in Francoske, naj
se trgovinsko prašanje pri mirovnih raz-
pravah izpusti ter je Bolgarija naznanila
velevlastim, da vojne odškodnine ne bode
zahtevala. Vsled tega se je Garašinin obr-
nil na kralja. — Iz Londona se 20. t. m.
poroča, da je rusko vojno brodovje prišlo
v zaliv Suda in da ni dvombe, da se tudi
ono udeleži demonstracije zoper Grke.
Angleški admiral je dobil ukaz, naj pazi
na grško brodovje ter naj ubrani vsako
prasko s turškimi brodovi.

Iz Belega grada se 22. t. m. poroča v
»Polit. Corresp.«, da so 21. t. m. zopet prišli
poslanci velevlasti k ministerskemu na-
čelniku Garašininu ter so mu v imenu
vlad vsled angleškega predloga živo na
srce položili, naj srbska vlada dovoli, da se
trgovinsko prašanje v srbsko-bolgarskej
mirovnej pogodbi ne omeni ter naj se
zapiše le v zapisnike, da se bodo takoj po
podpisani pogodbi imenovali pooblaščenec,
da se sklene trgovinska pogodba. Garaša-
nin se je potem o tej zadevi dolgo raz-
govarjal s kraljem in potem se je mnogo
brzojavilo mej srbsko vlado in srbskim
pooblaščencom v Bukrešu, Mjatovičem.
Pričakuje se, da še danes odgovori Ga-
rašinin velevlastim.

Iz Aten se 22. t. m. poroča: Vesti, da
se grška vladna politika promeni, ne-
skončno so ljudstvo razburile. Napravil se
je tabor pred mestno bišo in sprejela se
resolucija, naj vlada zvesta ostane narod-
nej politiki. Ta resolucija se je izročila
Delyannisu, ki je odgovoril, naj ljudstvo
ne veruje takim zlobnim vestem. Vlada
ne razoroži ter ni storila nič, kar bi ka-
zalo na promembo vladne politike. Ljudstvo
naj vladi zaupa i naj potrpežljivo čaka, ker
sicer bi se lahko velika škoda godila na-
rodnim interesom.

V nemškej poslanskej zbornici se je 22.
začela razprava o izganjanju Poljakov.
Poslanec Wierzbinski je hudo pobijal
predlogo. Minister Lucius pa jo je zago-
varjal ter naglašal, da jo zahteva lastna
bramba. Vlada pozna težave in ve, da dade
dosti dela za en človeški rod. Zapisalo se
je 38 govornikov. Boj bo tedaj vroč, ali
brezvspešen, Bismarkova železna volja
obvelja, naravnega zakona pa tudi Bis-
mark ne predrugači.

Nemški zvezni svet je 18. t. m. sprejel
zakonsko osnovo glede monopola na žganje.

V Londonu so 21. t. m. zvečer zopet
razgrajali delavci. V Hydeparku so napra-
vili socialističen shod, h kateremu je prišlo
20.000 delavcev in sprejela se je resolucija
proti vladi, naj se uvede osemurno delo.
Ko so se delavci s taborja vračali, začeli
so razsajati, pobili so mnogo oken in

skušali vlomiti v parlamentno ulico, kder so ministerstva, ali policija je ubranila in nazadnje storila mir ter mnogo razsajalec zaprla.

Is Kahire se 19. t. m. poroča, da je Muktar paša izročil egiptovskemu namestniku kralju in Drumond Wolfu spomenico, v kateri se določno izreka za to, da se Dongola zopet zasede in egiptovska vojska po vzgledu turške vredí.

DOPISI.

Trst, 22. februarja 1886. — (Pravica, Bogu ljuba in Živčeva volitev. — Terorizem. Iredentovski v okolici. Ne bojimo se surovosti!) Volitev Živčevu so torej zavrgli mestni očetje črni in rudi, in tudi črno-rudeči-beli Križanec je bil med njimi; le trije okoliški poslanci, g. Abram. Klun. Nadišek so proti tej skrutitvi resnice in pravice glasovali. — Čujte, kako so motivirali zavrnbo Živčeve volitve. 193 volilcev in nevolilcev da je podpisalo glasoviti Mirkovičev protest, od teh je imelo uže zapisanega pred volitvijo 174 Ivana Danela, to je znač uže Mirkovič in so znali Daneli; ali prišel je tiste dan Kratkí Bašik v osebi tiskarja Dolencja v Trebče in ta je zacopral tako, da se je v urni 22 Danelovih glasov spremenilo v Živčeve glase.

Potem takem se dopušča v 19 stoletju v Trstu še vedno veljavo copernikji in to celo od liberalne stranke. Pač smešno, ali tudi žalostno; iz take pravice se tudi ne omikanec norca dela, ali ona kaže tudi malenkostni duh Iredentarijev; stranka, ki se tako zgublja, mora propasti prej ali slej. Ali pustimo to in povrtno se k volitvi. Ko bi copernik tudi ne bil spremeni 22 glasov, imel bi jih torej Daneu 174; ker pa jih je imel gosp. Živč 203 veljavnih, (in 5 zavrženih zaradi pisave »Živica«) ostalo bi Živcu tudi po odbitju onih 22 glasov, še vedno 181 glasov, ali večina. Ni bilo torej treba tako neumne in slepe motivacije, ampak ravnalo naj bi se bilo raje, kakor se je o svojem času ravnalo z dr. Bizjakom, katerega so vrgli iz zbora brez vsake motivacije.

Recimo pa, da so bili pomisleki proti osebi, potem nam mora biti dovoljeno prasanje, ali se more poslanec, o katerem sam vladni list govori, da je dober za »čvink«, na katerega se ločé goljufi, meriti s Živcem, do skrupuloznosti poštem inženierjem; ali jih je mnogo v zastopu, kateri bi smeli po pravici Živcu bruno izvleči iz očesa?

O ubogi narod, ki tega ne spoznaš in se teko slepo udajaš Belzebubul — Ali tudi, ako primerjamo hotel-kega kandidata se Živcem, kak razloč-k je pač to! Po dejanjih sodimo omiko človeka. Živci pravi: Ako me ljudstvo noče, jaz se ne silim, on ne da niti vinarja za to, da bi se kakemu volilcu prikupil. — Hotelovci pošiljajo ljudi jest in pit, potem najemljejo vse voze, kolikor jih morejo dobiti, oni obedaajo tisoč posojila »drugih«, da prevračajo celo od nekdanj Edinosti zveste ljudi.

Posluževajo se tudi surovosti, direktno in indirektno, kakor so to skušali volilci Openski in kakor je skušalo uredništvo ital. lista »Il Soldo«, kateremu je hotelski kandidat te dni poslal za celoletno naročnino petdeset soldov, (mesto 12 gl.) pa na kuponu nakaznice zapisal, da več ne pošlje, ker je list rabil le zato, da s njim briše svojo »najdražjo«. Mi imamo dotični kupon na razpolaganje; pisano je na njem po italijansko, ali še v surovejšem tonu nego smo mi tukaj povedali.

Gospodom od hotela se morda tako postopanje zdi duhovito; ali pametni ljudje ga imenujejo vse drugače, in surovo je najmanj, kar se ga more imenovati.

Tudi so nekateri agitatorji za hotel par odbornikom Edinosti sporočili, da jih pretepó, kakor so Sosiča in Drnjackota, ako pridejo še v Trebče. Ali mi jim denes odgovorjamo, da dotični pridejo v Trebče, in ako bi bili agitatorji za hotel tudi vsi oboroženi in bi na nje str-lali, ker zavest, da se dela za pravično stvar, daje pogum in ponos. Koliko misijonarjev Kristove vere ljubezni so uže umorili razni divji narodi, ali zaradi tega se še vedno nahajajo novi misijonarji.

Žalostno zadosti, da ljudje, ki se prištevajo omikanim krogom, ljudstvo k so-rovim činom napeljujejo. — Ali pomislite naj, da kedor drugim jamo koplje, sam vanjo pade; ta pregovor se skoro vsakokrat obistini, kadarkoli hoče kdo s takim nasilstvom postati ljudski zastopnik; maš-čevalo se je tudi pri banskem lordu, kateri je dobil nezaupnico od istih volilcev, katere je nekoliko mesecev poprej silil, naj ga volijo. Ako denes par »začetnikov« one nezaupnice ne stoji odločno za Edinostjo, potem je to uže samo ob sebi začetek kazni za nemožko dejanje.

Kako pa: ali se ne gnusli nekaterim omikanim gospodom na Opčinah terorizem uže nizke vrste nekega »Bezirkspasa«? Ali smo uže tako daleč, da bodo v okolici tudi magistratovi »trabantí« na svojo roko paševali?

Se je li onim gospodom, na vsak način patrijotom, če tudi, recimo, ne odločnim Slovanom, dopadala demonstracija gospode »od hotela« in »za hotel« na večer istega dne, ko je bil izvoljen Bazzoni za župana, posebno potem, ko je bil uže znan njegov strogo lahonski, patrijotično, od vlade same v ogenj poslano stranko psujoči nastopni govor?

Kak neuki »Bezirkspasa«, ki ni niti naše vere, prepovedal je in bo kres Sv. Ivanu na čast; ali kedó je dal dovoljenje za kres na vrhu Opčin poleg hotela na večer Bazzonijeve izvolitve? V imenu gubernatorja so agitirali za protest, kaj pa, ko bi bil gubernator sam sprevidel, da Bazzoni, ne more in ne sme več biti Tržški podestá? Nam ni znano, kaj sklepajo v rumenej hiši, pač pa vemo, da gre na Dunaji uprav zato, da se gne potrdi volitev Bazzoni-ja, in ko bi bila vsejedno potrjena, bi bilo to le znak, da je na Dunaju prevladalo menenje; da rudeče morda še niso zrele in da se hoče drev morda kesneje popolnoma otresti. Sicer pa naj si bode, kakor hoče: to ne gre, da kandidati okolice ob enem priziža lučico Bogu in hudiču, in da bi bilo skoro bolje, da se voli kar naravnost značajnega Lahona nego pa takega hotel-politikarja, katerega organ je dr. Ludrova »Solobarda«, zloglasna sovražnica naroda, vere in napredka okoličanov!

Kedor zna misliti, naj misli, ali človeka nevredno je, da sam splete korobič, s katerim ga ima žibati sovražnik.

Skopo dne 22. februarja 1886. — (Kmetijsko predavanje). — Dne 18. t. m. je dobila tukajšnja županija naznanilo, koje nas je zelo razveselilo, da bode namreč v nedeljo dne 21. februarja predaval g. profesor E. Kramar v naši občini in sicer o trinej strupenej rosi in o cepiljenju trt. Da se je vest naglo razširila, svedoči to, da je bilo uže okoli treh populudne na 100 kmetovalcev zbranih, ne-le domačih, ali tudi iz bližnjih vasi: Koprive, Dutovljan, posebno mnogo pa iz Krajnevasi. Spoznalo se je, koliko je ljudstvu mar, koliko se ljudstvo trudi za poduk, poduk, pravim, o trtah, glavnem prideku na Krasu.

Točno o polu štirih nastopi g. profesor in začne predavati. Predaval je lahko, domače, umevno, tako da si je koj pridobil srca vseh poslušalcev. Kar je govoril in podučeval, skušal je tudi temeljito dokazati. Ljudstvo ga je do konca govora jako pazljivo poslušalo, marsikaj povpraševalo, na kar je g. profesor uljudno odgovarjal.

Po končanem govoru vstane g. Josip Živci, pozneje g. M. Zvab, koje gospodu profesorju dostojno v imenu občine za poduk zahvalita, ter izrazita željo, da bi se v kratkem zopet videli, ter v raznih strokah kmetijstva še kaj slišali. O tej priliki pohvaliti je tudi g. Jožeta Gec-a, koji je ta dan dvorano prepustil, ter se pri odpušjanju mnogo trudil (prestanje namreč se ni moglo vršiti v šoli, ker je za-to nesposobna).

Poslušalec.

Domače in razne vesti.

Imenovanje. G. Nikolaj pl. Desantich, okrajni soznik v Črvinjanu, bil je imenovan svetovalstvenim tajnikom pri okrožnem sodu v Rovinji.

C. g. A. Jagodec, dosedaj kaplan v Rojanu in pošten slovenski rodoljub, je kakor čujemo, imenovan c. k. profesorjem veroukava na tuk. c. k. nemški ljud. šoli. — Za to mesto je prošil tuil č. g. Pahor, znani duhovnik v Trebčah, in akoprem je starši duhovnik, ima uže davno izpite za kateheta, ter je tudi uže bil katehet, pri vsem tem ni dobil mesta. — Marsikateri se včasih pohvali, (in zadnji čas so ljudje v V. okraju slišali mnogo te hvale) koliko upliva ima na višem mestu, in nekateri mu tudi verujejo, toda k sreči pri podeljenju državnih služeb ne odločuje ne banski lord in tudi ne kak poslanec »herbise«, ampak odločuje tudi klasficia: »Volkommen entsprechend. Sapienti sat!

Potrjena volitev. Trgovinski minister je potrdil novo izvoljenega načelnika rovinjske trgovinske zbornice Domenika Candussi-Giardo in njegovega namestnika Tomaža Sottocorona.

Vojna ladja Donau, ki ni še tako davno odplula v daljna morja, ima na popotovanji posebno nesrečo. V Havani je umrl nje poveljnik. Izpred Havane se je napotila v Novi Jork, da tu čaka na novega poveljnika. Tu pa se jej je odtrgal čoln in ker so ga valovi odnesli, stopilo je pod poveljstvom kadeta Karsch več mornarjev v drug čoln, da prvega otmo. Posrečilo se jim je tudi, da so ga dohiteli in privezali, a ko so ga ulekli k ladji, treščili so v njo nekó ameriško ladjo, potopili se in utonil je Karsch in s njim pet mornarjev, druge je ameriška ladja sama otela. A vse to še ni bilo dosti; na vse zadnje je korveta Donau, morebiti vsled gonečih ledenih plastí bila tako poškodovana, da je začela voda tako vaujo vreti, da je niso mogli več izsosa-

vati in zato so jo morali vzdignoti iz morja, da se popravi.

Istrska lokalna železnica. Znano je, da je lokalna železnica mej Trstom in Koprom uže koncesijonirana. Zdaj pa je vložil grof Peter Walderstein prošnjo, naj se mu dovoli, da izvrši tehnična predhodnja dela za ozkotirno železnico od Kopra skoz Buje, Matavun, Čerovje, Boljunu, Vranjo, Opatijo in Vološko v Matulje. Ta lokalna železnica ima pospeševati promet v Istri in s zvezo Trsta z Reko za obe mesti važna postati. V Čerovijah se ima zvezati ta železnica z istrsko in v Matuljah z južno železnico.

Spraznjene službe. Pri tržaskem deželnem sodišču je spraznjena služba pristava pomočnik uredov; prošnje se imajo vložiti do 6. m. c. pri prvosedstvu c. k. deželnega sodišča v Trstu; potem služba sodnega pristava pri c. k. okrajnem sodišču v Kanalu, prošnje do 4. m. c. na c. k. okrožno sodišče v Gorici, in služba sodnega pristava pri c. k. okrožnem sodišču v Rovinji; prošnje do 6. m. c. na to sodišče. — Pri c. k. finančnem vodstvu v Trstu je izpraznjena služba kancelista. Prošnje se imajo vložiti v treh tednih pri finančnem vodstvu in je dokazati znanje deželnih jezikov.

Veliki ples slovenske čitalnice zadnji soboto je bil v resnici sijajen; občudovali smo venec lepih dam v krasnih toaletah in opazili smo mnogo najodličnejše gospode Tržške, pa tudi mnogo častnikov. Po mestu se sliši le en glas o sijajnem plesu čitalnice, ki je trajal do blezna dne.

Tržasko podporno in bralno društvo, imelo je v nedeljo 21. t. m. v dvorani »Slovenske Čitalnice v Trstu svoj V. občni zbor, katerega se je udeležilo čez dve tretjini udov.

Predsednik g. Ivan Požun, nazdravil je presvitlemu cesarju in »živio« odmeval je po dvoravi. Potem vršil se je dnevni red.

Iz letnega računa razviden je hvalevredni materialni napredek tega društva.

V vodstvo voljeni so bili: g. Ivan Požun, predsednikom, g. Vekosl. Grebenc in Ant. Ružička, podpredsednikoma, g. Jos. Drašil in Ivan Hafner za tajnika, g. Vek. Rižner, knjigovodjem in gosp. Mat. Čudvol za denarnikarja.

V saboto dne 27. t. m. pa priredi ženski odel tega društva prvi svoj plesni venček v dvorani Monte verde »okolom«, pri katerem bode sodelovali iz prijaznosti gospode Sokolci.

Tržasko novosti:

Iredenta se tepe mej seboj. V petek je pretepal lahonski tiskar Levi na javnej ulici dr. Gatto-a, znanega lastnika umazanega lista »L'Alabarda«. — V nedeljo pa jih je »fasala« brat omenjenega dra. in sodelavec omenjenega lista tudi od nekega žurnalista po imenu Vecchi, zadnji je prvega na korzu s palico napadel, in napadenec, Renzo Gatto, učitelj na mestnej šoli, je bežal v bližnjo vežo; peljali so potem oba pred polico, kder sta bila zaslišana na zapisnik. Toliko Levija, kakor tudi Vecchija Solobarda, katere ju je večkrat napadla, zdaj pusti na miru. Nek Finatzer pa je lepim potem zahteval nek popravek od Solobarde; ali vmazan ta list je Finatzerja še grše napadel. Vidi se torej, da so ljudje prišli do prepričanja, da so bati-ne najboljše sodnija za Solobardo. V soboto je imela lahonska Operaja svoj velk ples. Ali kaj se je zgodilo? Žalili so struže, mej seboj se tepli in silili se, da so celo nekega poverjenika omenjenega društva ranili. Po polnoči pa je napadel nek ud omenjenega društva, nekda v kavani Chiozza, samega predsednika E. Ras-koviča, kateri jih je v resnici dobil par pod rebra. V društvu Operaja je sploh začela neka kriza, mnogi so uže sili Ras-kovičevega terorizma. Da bi se naši ljudje tako ponašali, kaj bi vse pisali lahonski listi o surovosti Slovencev!

Predpustna kronika. Mej tem ko imajo razna društva prav lepe ples, so takozvane javne kavalkine v gledališčah užskoro popolnoma propale. Letos se na kavalkinah ne vidi drugega nego največje sodergin iz starega mesta. Še elegantnejše lehkživke se uže sramujejo hoditi na kavalkine. Je uže prav, da padejo ti somrji za evropske sužne v Hackländerjevemu zmislu.

Samomor. 58letni dolinar Štefan Kaluček se je predvčeršnjem obesil na vrvice, katere je bila privezana na železni ograjnik stopnice neke hiše v Androna dei sotteranei. Našli so pri njemu vojski doslužni list in pa 2 druga spricevala. Lakot in mraz sta bila nekda kriva samomora.

Pogreb se zaprekami. V nedeljo se je pomikal nek pogreb po ulici Belvedere, kar nakrat se je zlomilo kolo mrtvaškega voza in raket je pala iz voza na tla. Pogreb se je moral vstaviti za skoro pol ure, dokler ni prišel drug voz na katerega so prepregli konje. Pogrebi niso malo godrnjali. Sploh so ta p ojetja »de pompes funebres« jako nasprotna vsakej pravej p pjetu. Ali ne bi bilo boljše, da bi se tudi v Trstu osnovalo Armatejsko društvo za pametne krijažnoske dostojne pogrebe,

da ne bodo več tudi iz mrličev delali teatra?

Nesreče. V nedeljo je gorelo v hlevu krčmarja Kinhoferja v Verdeli. Poleg hleva dela K. tudi klobase; v hlevu je zgorel konj in zgorelo je tudi mnogo klobas, ognjegasci so imeli opraviti nad 2 uri, da so ogenj ustavili, škode je okolo 1000 glđ. — V Ekonomovem milnu je minarju A. Kristofu, rodoma Ljubljancu po nesreči prišla roka v neko mašino, ter mu skoro odtrgala 2 prsta, katere so mu kesneje v bolnici popolnoma odrezali.

Policijsko. 20 letni sin nekega gostilnicarja, Karol K. je uže drugikrat všel starišem prvi pot je odnesel par tisoč gl. pa imeli so ga k malo tri fraku; predvčeršnjem pa je zginol z 500 glđ. katere je vkradel očetu. Vse odgojal! — Nekemu ubogemu vratarju so vkradli zimsko suknjo iz lastnega stanovanja. — Brat bratu je te dni pokradel, kar je mogel, potem pa ušel; policija ga je našla in zaprla. — Zaprli so uže zopet starca, Dalmatinca, ker je oskrnil 12 letno deklico. — Dve ponočni frakiji, obe Goriciški ste bili zaprti, ker ste vkradli neke soročakinje, kuharici denara in zlatnine za 200 gl.

V Bratovščini sv. Mohora je zadnji čas za upisovanja. Stari in novi udje naj se nemudoma oglašajo pri farnih povernikih in naj plačajo letni donesek.

Akademsko društvo »Triglav« v Gradcu bo obhajalo dne 5. v dvorani »Steinfelder Bierhalle« svojo desetletnico z veliko besedo z jako lepim zanimivim programom.

Hrvatska Čitalnica u Kastvu napravi družbeno zabavo, 3. m. c.

Vabilo k veselici katero priredi Sežanska Čitalnica pustno nedeljo dne 7. m. c. 1886 v dvorani hotela: »Tri krone«. Spored: 1. H. Volarič: »Slovenca Doma«, moški zbor. 2. »Damočlejev meč«, burka v 1 dejanju. 3. A. Hajdrih: »Mladini«, moški zbor. 4. »Sam ne ve kaj hoče«, burka v 1 in 1/2 dejanja. 5. »Krojač in čevljar«, šaljiv dvo-spev. 6. Šaljiva godba. 7. Ples.

Mej posameznimi točkami, kakor tudi pri plesu svira izvrsten kvintet Penelt-ov. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Ustopnina 50 novc. za osebo.

Vabilo k veselici, koje prirede Lokavski pevci o priliki 400 letnice obstanka starega grada »Tabra« v Lokvi dne 28. februarja t. l. v prostorih na »Tabru«. Spored: 1. »Naprejš«, godba. 2. »Vrh Slovenca«, deklamacija. 3. »Koroški stopaj«, poje zbor. 4. »Knezov zeta«, deklamacija. 5. »Vesela družba«, poje mešan zbor. 6. »Bob iz Kranja«, vesela igra v enem dejanji 7. Šaljiva loterija. 8. »Slavjanska« poje mešan zbor. 9. Po jedne uri »Ples«. Pri plesu in mej točkami svira godba. Vstopnina k kesedi 20 kr. — k plesu 60 kr. Z. četek ob 6. uri zvečer. K obilnej vdeležbi uljudno vabi Veselčni odsek.

Vabilo k veselici katero priredi bralno društvo »Sloga« v Sentvidu nad Vipavo dne 28. febr. l. 1886 s tem le sporedom: 1. Hrabroslav Volarič: Slovenca dom, poje moški zbor; 2. Eisenhuth: Na straži, poje kvartet; 3. Igra: Garibaldi, gluma v 1 dejanji; 4. A. Hajdrih: Slovo, poje kvartet; 5. Tombola; 6. Ples. Začetek ob 6 i pol uri zvečer. Vstopnina za neudo 30 kr., za ude 20 kr. Vstopnina k plesu 50 kr. Odhor.

Vabilo k besedi, katero priredi v nedeljo, 28. febr. 1886 »Narodna Čitalnica v Kobaridu v Žganovih prostorih. — Spored: 1. Dav. Janko: Naprejš, svira tolminska godba. 2. Pozdrav-govor. 3. Aug. Leban: Slovo od domovine, poje mešan zbor. 4. Pagharuzzi-krikan: Rada, deklamacija. 5. F. S. Vilhar: Domovina, poje mešan zbor. 6. Ant. Spaček: Popotne slike, potpouri slov. napoved, svira tolminska godba. 7. Igra: Zakonske nsdloge, v 1 dejanji. 8. Zdihtelji slepega, za godbo pri-rent Ant. Spaček, svira godba. 9. Igra: Bog vas sprimi, v 1 dejanji. — Zateček točno ob 6 i pol zvečer. Vstopnina 20 kr. — sedeži 10 kr. Po b-sedi ples, pri katerem bode svirala tolminska godba. Vstopnina k plesu 1 for. K obilnej udeležbi uljudno vabi Odhor.

Čitalnica v Marezigi napravi dne 28. februarja t. l. veselico s pravim Veselčni odhor vabi k tej veselici posebnimi povabili. Nada je, da se rodoljubi te veselice mnogoštevilno udeležajo.

Bralno društvo na St. Viški gori napravi prvo veselico dne 28. t. m. se sledečim sporedom: Govor. — Petje: Slovan — Jos. Vašk. — Deklamacija: Zimski dan. S. Gregorčič. — Petje: Jadransko morje, Ante Hajdrih. — Petje: Domovina, F. S. Vilhar. — Igra: Orosčeni Jetnik. — Petje: Slavjanska, F. S. Vilhar. — Srečkanje. — Začetek ob 6 uri zvečer. — Vstopnina 20 kr. za neude.

Vabilo k veselici, katero priredi Slovenska Čitalnica v Čerovem na Goriciškem dne 28. februarja t. l. ob 6. uri zvečer s petjem, govorom, deklamacijo in gro. Ustopnina za neude 20 kr. Po končani veselici prosta zabava. Odhor.

»Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici« priredi veliko besedo v novih prostorih Slovenske čitalnice v nedeljo, dne 28. februarja 1886.

